

COSA NOSTRA' 2018

IES Serra Perenxisa (Torrent)

Setmana cultural

Premi al IV Concurs
“Comprendre
la Societat amb
Ciències Socials”

Sambori 2018

Trobada d'Escoles
en Valencià

- 4 Principio de curso
- 5 Taller de música
- 6 Dos años de Aula Compartida
- 8 Sobre ruedas: charla sobre seguridad vial
- 10 *Halloween*

Actividades Extraescolares

- 12 Festival navideño

- 17 H₂O! Los secretos del agua
- 18 Museo de Prehistoria de Valencia
- 21 Torre de Torrent y Museu de l'Horta
- 24 Murta d'Alzira
- 27 Poliesportiu de Picanya
- 28 Visita al MUVIM
- 29 Simposio de filosofía
- 30 Viaje fin de curso: Tarragona

[ESPECIAL "PREMI SAMBORI 2018"]

- 33 Patinaje sobre hielo
Activitats esportives fora de l'horari lectiu
- 34 Departamento de Artes Plásticas: algunos trabajos
- 35 Recorrido de arte urbano y grafitis en el centro de Valencia
- 36 Semana cultural
- 46 *Ludi Saguntini*
- 49 Día del libro
- 50 Visita cultural a Valencia
Actividades del Departamento de Valenciano
- 51 Visita a la Facultad de Química (UV)
- 52 Encuentro en Mislata para compartir nuestras propuestas para los ODS

Aportaciones

- 53 Felç Sant Valentí! (... o no)

CARTA A LOS LECTORES

Hay varios signos que anuncian el final del curso: los nervios por los exámenes, la graduación de nuestros alumnos de segundo de bachillerato, un agradable cambio de temperatura que se convertirá sin remedio en un insoportable calor, y... ¡la publicación de nuestra revista!

Si eres alumno o profesor, a cada paso de página recordarás momentos vividos a lo largo del curso que a lo mejor tenías casi olvidados. El comentario habitual de los docentes la primera vez que hojean la revista es: "¡Cuántas cosas hemos hecho!". Realmente lo que se recoge aquí es una pequeña muestra de las muchas actividades que se desarrollan.

Como cada año no faltará un breve reportaje del festival con el que despedimos el primer trimestre, así como el de la Semana Cultural y nuestra famosa Yincana. Mismos escenarios cada curso pero con distintos actores. Encontrarás además nuevos contenidos y aportaciones que muy generosamente han

cedido alumnos y profesores a lo largo del curso. Les agradezco a todos su colaboración, especialmente a aquellos que han contribuido con textos, que parece que es lo que más cuesta por el tiempo que hay que dedicarle. También a los que nos han hecho llegar imágenes de las actividades en las que han participado, de los trabajos de plástica que han realizado, etc.

Sin duda disfrutarás con las más de 150 imágenes que encontrarás en esta publicación, pero sería una pena que solo te quedaras con esto. Al contrario, te animo a que la leas de principio a fin. Seguro que descubrirás cosas de tu centro que no conocías. Si además eres de los que aprecian la lectura, podrás pasar un buen rato con los relatos presentados al "Premi Sambori 2018" que, a modo de suplemento, hemos situado en las páginas centrales con su propia numeración.

Por último quisiera disculparme de antemano por si he omitido por descuido alguno de los materiales que me habéis proporcionado, o por si no les he dado el espacio merecido.

José Vicente Genovés Rodríguez
Coordinador de COSA NOSTRA

54 *My favourite robot*

56 Las tres moiras: blog de aula de Cultura Clásica

58 De cine

Otros eventos

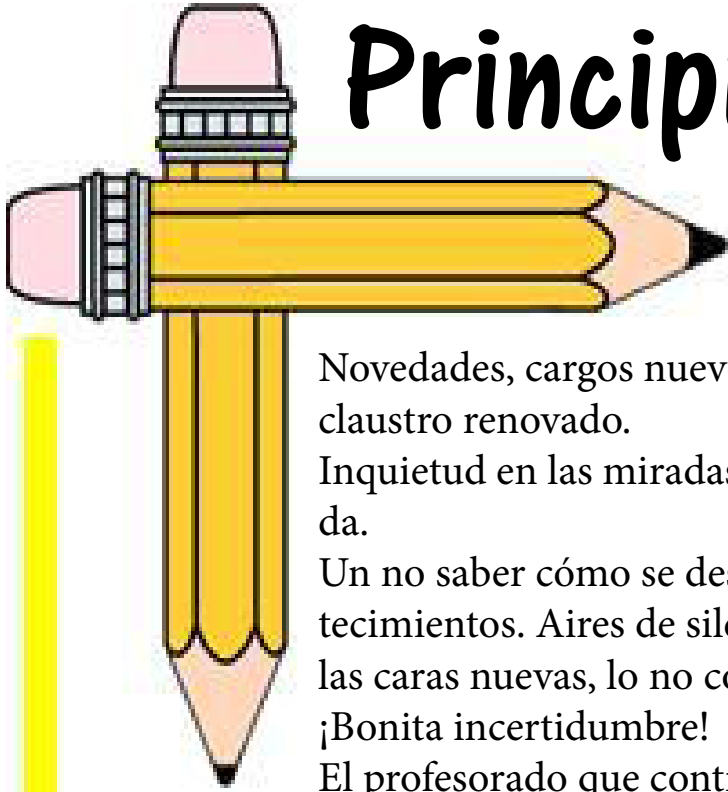
59 Premio en el IV Concurso "Comprendre la Societat amb Ciències Socials"

60 Trobada d'escoles en Valencià

61 Sala de profesores

Principio de curso

Novedades, cargos nuevos, caras frescas. Un claustro renovado.

Inquietud en las miradas, sonrisas de bienvenida.

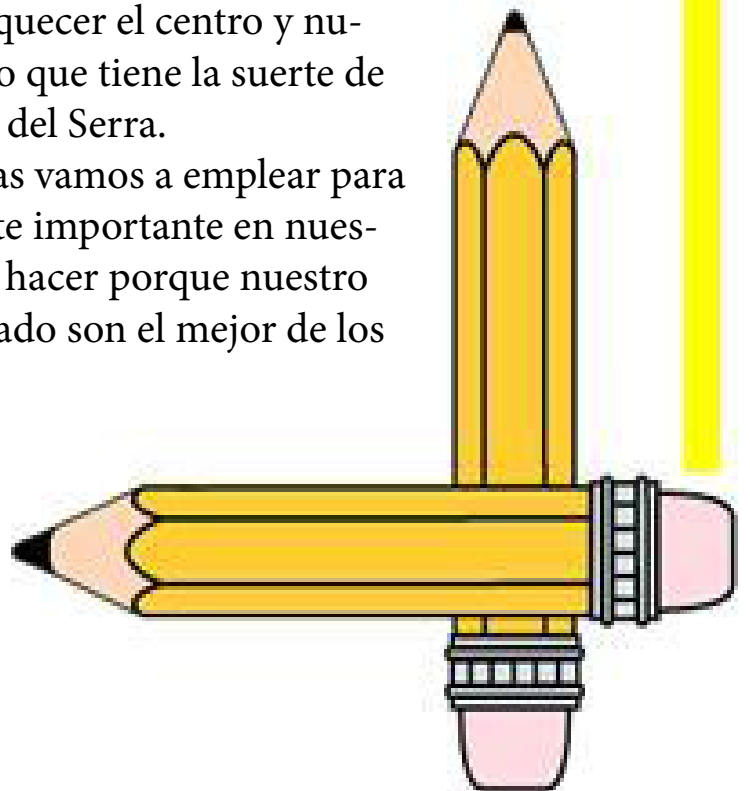
Un no saber cómo se desencadenarán los acontecimientos. Aires de silencioso desasosiego en las caras nuevas, lo no conocido nos inquieta.

¡Bonita incertidumbre!

El profesorado que continúa un año más bailando sobre la misma y colorida pista del Serra tiene la mirada más centrada en lo cotidiano y observan con cierta curiosidad la ilusionada presencia del nuevo profesorado. En la partida primera juegan con ventaja.

Entre todos vamos a entretejer ilusiones, propuestas, lecturas, textos, recitales de poesía, ecuaciones numéricas, festivales educativos y coeducativos, reivindicaciones sociales para mejorar el mundo, enriquecer el centro y nutrir a este rico alumnado que tiene la suerte de elegir el espacio tiempo del Serra.

Ganas y muchas energías vamos a emplear para hacer del Serra una parte importante en nuestras vidas. Y lo vamos a hacer porque nuestro centro y nuestro alumnado son el mejor de los regalos.

hacer música, hace de la relación intercultural y del acto musical una fuente de disfrute, conocimiento y comunicación, que provoca respuestas emocionales positivas y duraderas entre los alumnos.

Taller de música

El Taller de Música que se viene realizando ya hace dos cursos, aunque este curso es el primero en ser oficial, es un espacio de reunión donde los alumnos pueden desarrollar sus cualidades musicales, tanto de forma individual como colectiva.

En él, se pretende desarrollar valores y normas de convivencia como: el respeto mutuo entre los alumnos mediante las interpretaciones musicales, el

desarrollo de hábitos de trabajo individual, de equipo y de esfuerzo, el desarrollo de la creatividad a través de la música, así como conocer y respetar diferentes estilos musicales de otras culturas, géneros y estilos.

En las interpretaciones musicales en grupo, es necesaria la inclusión y la interacción de todos los alumnos y alumnas. Precisamente ese objetivo común de cooperación para

Ángel Bayo, nuestro profesor de música, dirige este taller por segundo curso consecutivo

DOS AÑOS COMPART

Aún lejos de alcanzar
tivos, solo se puede ha
positiva de su funcion

abandonarían el sistema educativo a los
16 años hacia una Formación Profesional
Básica acorde a sus intereses. Además del

El Aula Compartida surge ante la necesidad de ofrecer una alternativa para aquellos alumnos que, por diversos motivos, se encuentran en serias dificultades para continuar sus estudios y obtener una titulación por la vía ordinaria. De este modo, intentamos encaminar a jóvenes que en circunstancias normales

DE AULA IDA

el 100% de sus obje-
cer una valoración
amiento

trabajo por ámbitos y de una mayor dotación de recursos materiales y personales, se intenta trabajar de una manera más cercana y flexible, combinando los contenidos curriculares puramente académicos con talleres y prácticas más motivadoras. La suma de todo ello pretende, como ya hemos dicho, reducir al abandono escolar temprano, además de reducir el absentismo escolar, y mejorar la convivencia en el centro.

Sobre ruedas

El pasado 6 de septiembre nos visitó Eva, una joven de Alzira, para contarnos cómo un accidente le cambió la vida...

Durante el año 2017 se han producido 1.067 accidentes mortales en vías interurbanas, en los que han fallecido 1.200 personas y 4.837 han resultado heridas hospitalizadas, lo que supone un aumento del 3% en lo que a accidentes mortales (+28) y fallecidos (+39) se refiere y una disminución de un 6% (-336) en lo relativo a heridos hospitalizados

Fuente: DGT

Era verano y, como de costumbre, Eva y sus amigos quedaban el primer viernes de cada mes para tomar unas copas en Xàtiva. Joan era el único amigo que tenía coche. El día anterior había estado estudiando hasta tarde, pero aunque estaba algo cansado tenía ganas de fiesta. Baile, risas, diversión..., todo iba “sobre ruedas”. Era hora de volver a casa, pero el agotamiento de Joan hizo que se durmiera

al volante. Los primeros 10 años después del accidente fueron los más duros para Eva, pero su espíritu de superación le ayudó a rehacer su vida. Estudió psicología y encontró nuevas amistades.

En la actualidad trabaja para La Asociación para el estudio de lesión Medular Espinal (AESLEME). Entre los objetivos de la asociación están: prevenir accidentes de tráfico mediante campañas de prevención,

disminuir el número de lesiones graves o fallecimientos por accidentes de tráfico, concienciar a los conductores de una conducción racional y responsable.

Agradecer a Eva la sensibilidad con la que relató el accidente que le provocó una paraplejía, y esperar que nuestros alumnos tomen conciencia de su mensaje: velocidad, alcohol, móvil, cansancio, no llevar casco, son enemigos de la carretera.

HALLOWEEN WEEK

K

RIP
DIALOGO

RIP
DIALOGO

ALLOWTEEN

BRUJAS, ZOMBIS, y UN auténtico vampiro.
Pero tranquilos, que SON NUESTROS
PROFESORES MÁS divertidos. UN 10 a Sabina
Requena como siempre por la decoración

Festival navid

Hemos despedido el trimestre con la entrega de premios a la mejor decoración y a la mejor postal navideñas, pero sobre todo con mucha música. Y hay que reconocer que nuestros alumnos cada año nos sorprenden con su talento. No solo se atreven con el baile sino que también nos deleitan con música y voz en directo

Como no podía ser de otra manera, este curso hemos despedido el primer trimestre con un festival conducido por Luis Maraña, nuestro presentador con más experiencia y alumno de 1º de Gestión Administrativa. Antes de dar paso a las actuaciones musicales, se procedió a la entrega de premios a la mejor decoración de aula y a la mejor tarjeta navideña. El jurado de esta edición, compuesto por Sabina Requena, Mar Soler y José Vte. Genovés, anunció desde el escenario el resultado en ambas categorías. La entrega de galardones dio paso a las actua-

eño

ciones musicales preparadas durante el trimestre por el profesor de música Ángel Bayo y sus alumnos. Así, se interpretaron varias piezas con xilófonos acompañados en alguna ocasión por el piano. Los alumnos de 2º de ESO A ejecutaron una versión de *Twist* y *Rock per un tub*. Los de 2º de ESO B hicieron lo propio con *Habanera* y *Las llamas de Sevilla*. Los de 3º de ESO se atrevieron con *Indian Song* y *Kolo de Srem*, mientras que 4º de ESO cerró este ciclo con *I'll be there*, *Vinga tia Ma-*

ria, *Rossinyol* y *La nit de Nadal*.

A continuación, los alumnos de francés nos enviaron un mensaje de paz y esperanza con *On écrit sur les murs*, la canción de Kids United que habían preparado con Rosa Alonso. Derroche de talento en la siguiente actuación, en la que Miguel Á. Pavón y Leo Díaz rapearon improvisando mientras Anas el Fattachi y Alex Nica de 1º ESO C pusieron la base de *beat box*. Laurine de 2º ESO B nos dejó boquiabiertos con su interpretación en solitario de *La vida es un sueño* y *Un sueño de amor*.

Para ir terminando el festival, ocupó el escenario un grupo de alumnos de 1º de ESO, 2º de ESO y FPB, para desarrollar una coreografía ensayada por los profesores del departamento de Educación Física Xelín y Carlos. Un villancico entonado en varios idiomas por alumnos y profesores, con acompañamiento de guitarra, puso el cierre a las actuaciones y nos sirvió para despedirnos hasta el año siguiente.

decoración

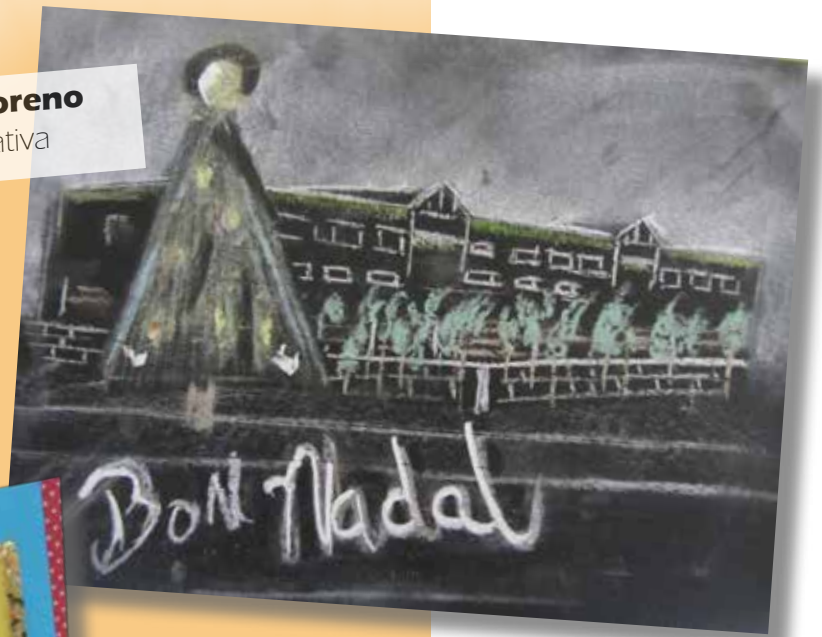

Alumnos y profesores se han volcado en la decoración del centro. Algunos grupos han hecho un esfuerzo especial en la decoración de sus aulas. En este aspecto, destaca el trabajo hecho por 1º FPB (Informática), cuyos alumnos resultaron ganadores en el concurso de decoración, casi empatados con 1º de Gestión Administrativa. Además, como cada año, debemos agradecer la cantidad de horas que Sabina Requena, desde el departamento de Artes Plásticas, dedica a que nuestro instituto luzca como corresponde a unas fechas tan destacadas

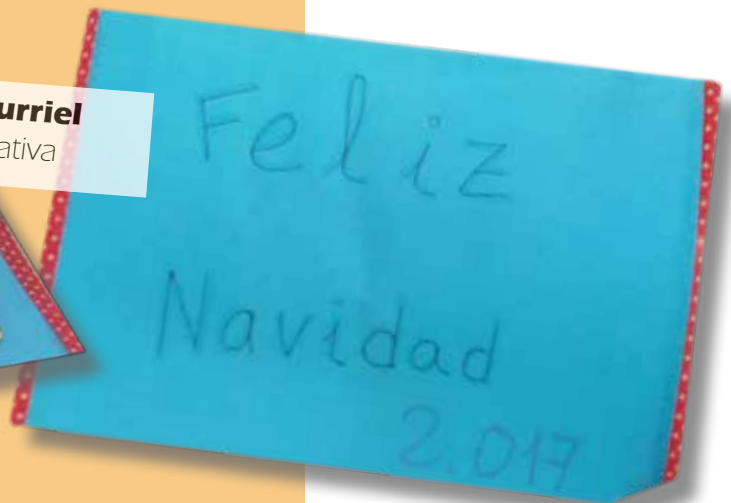
concurso de postales

ganadores

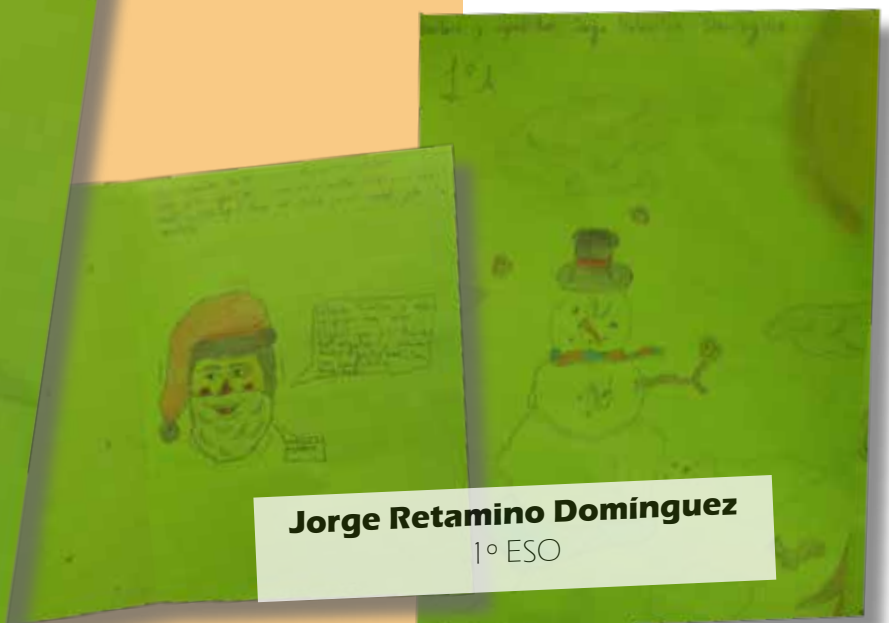
Ramiro Carratalá Moreno
1º Gestión Administrativa

Miriam Piqueras Burriel
1º Gestión Administrativa

Jorge Retamino Domínguez
1º ESO

Acudimos con nuestros alumnos a la exposición itinerante en torno al agua que trae a nuestra localidad Obra Social “la Caixa”

No es casual que siempre que se buscan indicios de vida en lejanos planetas lo primero que se hace es rastrear en busca de agua. Porque hablar de agua es hablar de vida, aunque no siempre seamos conscientes de las dificultades tecnológicas que entraña mantener abastecidas las ciudades modernas, cada vez más pobladas. A lo largo de un recorrido en el que todo gira en torno a un bien tan necesario como limitado, se nos explica de una manera gráfica el ciclo del agua que consumimos, al tiempo que tomamos conciencia de la necesidad de hacer un buen uso de la misma.

MUSEO PREHISTORIA

VALENCIA

TORRE DE TORRENT

MUSEU DE L'HORTA

Como se ve en las imágenes, alumnos de ESO y Bachillerato visitaron la exposición que ofrece el Museu Comarcal de l'Horta Sud y participaron en diversos talleres.

Los jóvenes hicieron un recorrido por las dependencias de la torre.

Resultó una salida muy instructiva y sin necesidad de alejarse de nuestro centro

No faltó la foto de rigor en la terraza de la emblemática torre medieval de nuestro municipio.

SENDERISME

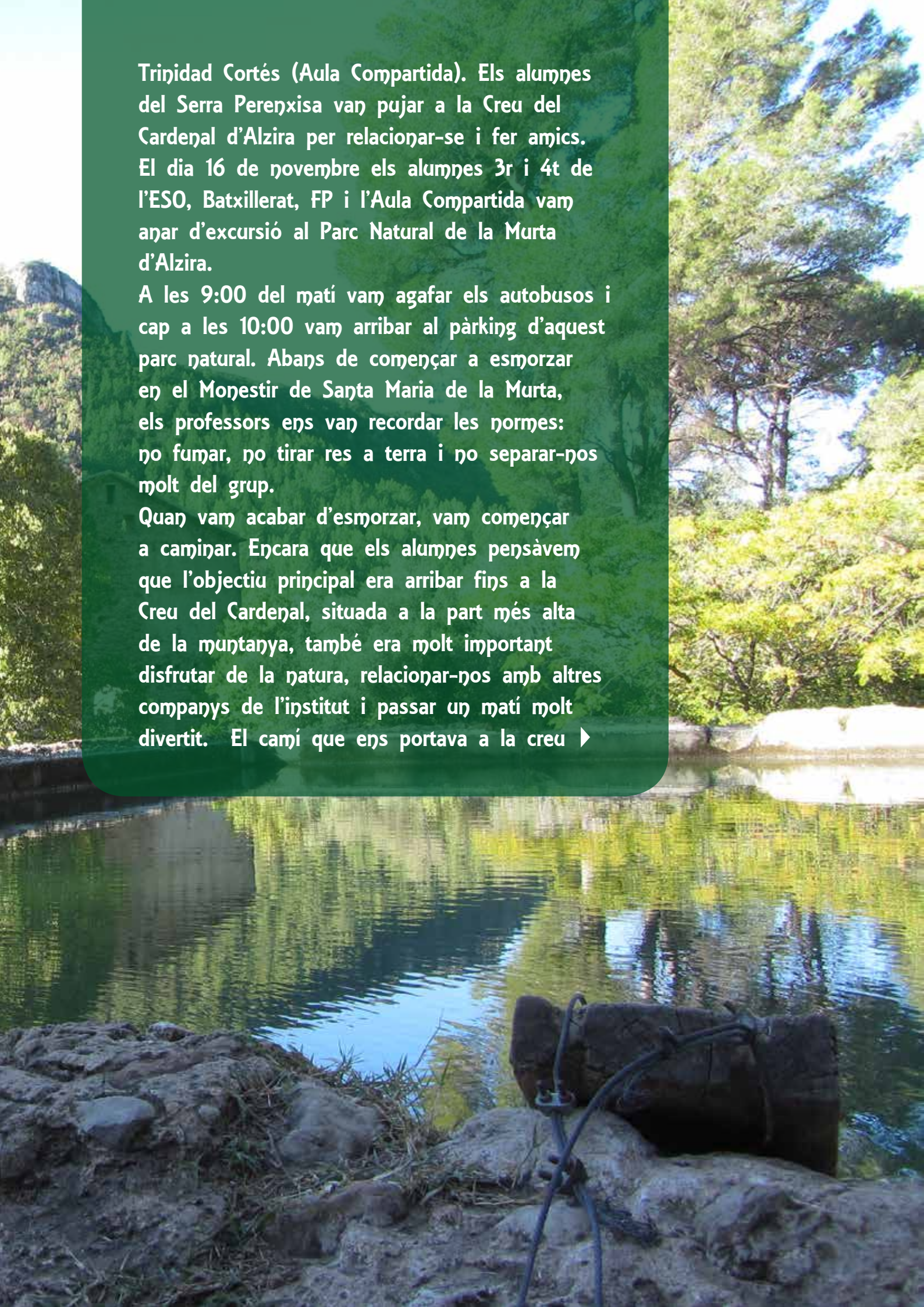
Murta d'Alzira

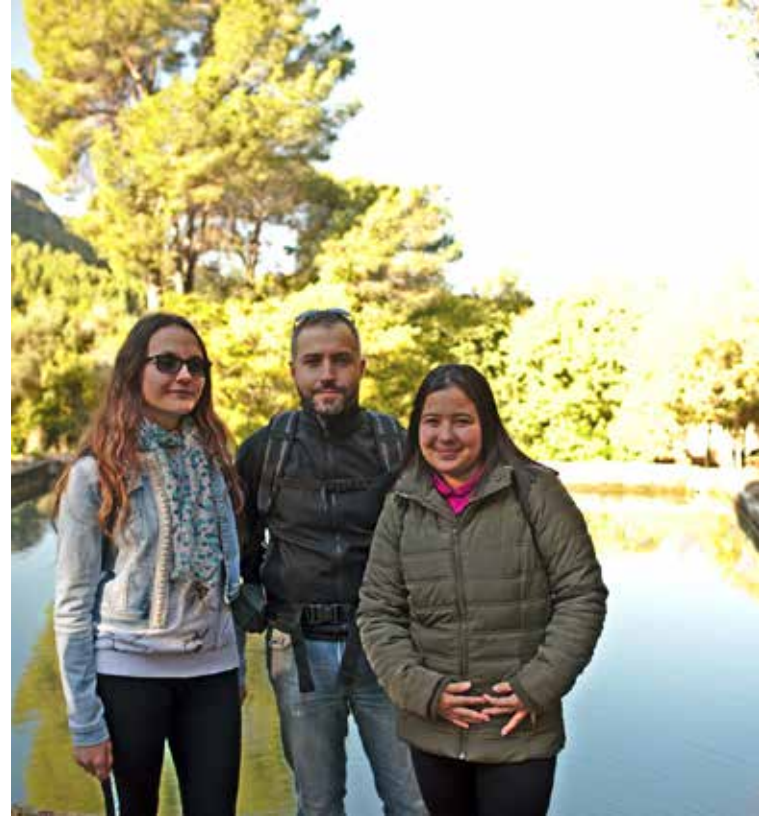

Trinidad Cortés (Aula Compartida). Els alumnes del Serra Perenxisa van pujar a la Creu del Cardenal d'Alzira per relacionar-se i fer amics. El dia 16 de novembre els alumnes 3r i 4t de l'ESO, Batxillerat, FP i l'Aula Compartida van anar d'excursió al Parc Natural de la Murta d'Alzira.

A les 9:00 del matí van agafar els autobusos i cap a les 10:00 van arribar al pàrking d'aquest parc natural. Abans de començar a esmorzar en el Monestir de Santa Maria de la Murta, els professors ens van recordar les normes: no fumar, no tirar res a terra i no separar-nos molt del grup.

Quan van acabar d'esmorzar, van començar a caminar. Encara que els alumnes pensàvem que l'objectiu principal era arribar fins a la Creu del Cardenal, situada a la part més alta de la muntanya, també era molt important disfrutar de la natura, relacionar-nos amb altres companys de l'institut i passar un matí molt divertit. El camí que ens portava a la creu ►

era molt estret i amb molta vegetació. La pujada va ser intensa, però valia la pena pel bon ambient que havia entre nosaltres. A l'arribar a la creu ens van impactar molt les vistes. Eren indescriptibles. A la baixada un alumne es va fer mal en el genoll i va haver de vindre la policia local a ajudar-lo. Tot va quedar en una anècdota més d'aquesta excursió. Des de l'Aula Compartida donem les

gràcies al Departament d'Educació Física, Xelin Torres i Carlos Pérez, per organitzar aquesta trobada tan agradable.

Poliesportiu de Picanya

ELS ALUMNES DEL SERRA PERENXISA COMPARTEIXEN UN DIA D'ESPORT I CONVIVÈNCIA

Isidro Contreras (Aula Compartida). El dia 20 d'octubre de 2017 els alumnes de 1r i 2n ESO, Aula Compartida, FPB d'Informació i Comunicació i Serveis Auxiliars d'Administració van anar caminant a Picanya per gaudir d'un dia d'esport i convivència entre els diferents nivells educatius.

Un centenar d'alumnes van eixir de l'institut a les 9h del matí fins a la zona esportiva de Picanya, on van esmorzar un entrepà

de creïlla o besuc, fruita, aigua i sucs per gentilesa del nostre institut. Tot seguit, vam jugar a tennis, frontó i altres esports tots junts. A l'acabar de practicar esport i compartir moments de rialles i diversions,

vam tornar de nou a l'institut per estar a les 14h allí.

Conclusió del dia: una caminata convivencial de 10 km. aproximadament organitzada per Carlos Pérez i Xelin Torres.

MUVIM

AZUCENA TEJADO. Primer trimestre, primera salida del centro camino a descubrir en un ambiente lúdico la aventura del pensamiento.

Tantos siglos de cultura, de sociedades y vivencias diversas, de encubrimientos y descubrimientos, encuentros y desencuentros.

Todo ello nos constituye como artífices de un mundo en el que nunca dejamos de aprender y en el que desaprender también es neces-

rio.

Salir de Torrent ha sido una aventura y viajar en metro hasta el museo en un día de huelga aún más.

Visto desde la positividad, nos ha servido para comentar no solo lo que nos relata la historia del pensamiento, sino para analizar las reivindicaciones de la clase trabajadora en el mundo actual. El mundo en el que habitamos como estudiantes y en un futuro como trabajadores.

Simposio de filosofía

El 26 de Marzo asistimos el alumnado de Filosofía de 4º y 1º de Bachiller del Serra a un simposio de Filosofía en Burjasot, en el salón de actos del Teatro Tívoli.

AZUCENA TEJADO. Un encuentro de institutos de toda la Comunidad valenciana, más 100 alumnos y alumnas. Os dejamos unas pinceladas de lo vivido.

Queremos dejaros parte del aroma y el color, el color se ve y el aroma se siente, pero tanto uno como otra también se imaginan.

No habrá color si no hay un sujeto capaz de percibirlo y sabemos muy bien que para ello no se necesita solo de la mirada, sino de nuestra interioridad para comprender y dar color a lo que está descolorido.

Saboreamos el aroma de un texto, de una cita filosófica, y la saboreamos no porque nos la comamos con los ojos bien abiertos, sino porque somos capa-

ces de rumiarla una y mil veces si hace falta y con cada uno de esos sorbos interiores agrandamos su primer aroma. Queremos regalaros una parte del entusiasmo vivido y que tiñáis vuestras ilusiones con más ganas si cabe por disfrutar de una materia tan mágica, tan real, necesaria y no siempre valorada en una sociedad que se deja deslumbrar por lo exterior y ciega su mirada ante cuestiones centrales de la existencia. Esta no es otra que la FILOSOFÍA.

Tarragona

Xelín Torres (Educación Física), Cristina Lliso (Griego) y Mariam Gimeno (Valenciano) fueron las profesoras que organizaron el viaje y acompañaron a los alumnos

viaje fin de curso

Los alumnos de 4º de ESO, 1º y 2º de Bachillerato, y 2º de FPB realizaron una visita cultural a la antigua capital de la Tarraconense antes de afrontar la recta final del curso. Completaron la salida en el parque de atracciones Port Aventura

Reproducción de la Loba Capitolina ▶

▼ Museu Nacional Arqueològic de Tarragona

▼ Port Aventura

Ruinas del Foro ▼

▲ Acueducto de les Ferreres o 'Pont del Diable'

Relats presentats pels
nostres alumnes al

Premi Sambori 2018

organitzat per la Fundació
Sambori, que promociona
l'ús del valencià i promou
la creativitat en els
centres escolars de la
Comunitat Valenciana

IES Serra Perenxisa
Torrent (València)

ÍNDIX

7 de juliol 1

María Botija (1r ESO B)

Traducció: Alma Puig (1r ESO A)

I per què els mestres sou així?..... 3

LOUBNA EL HOUZI (1r ESO A)

La xiqueta americana..... 4

Carme Lorente (1r ESO C)

Una història comuna, escrita per una
xica del muntó..... 6

Nerea San Ignacio Torito (1r FPB Adm.)

7 DE JULIOL

Autora: María Botija (1r ESO B)
Traductora: Alma Puig (1r ESO A)

Hola! Em diuen Biel, tinc deneu anys i no recorde res de la meua vida. No recorde res d'ahir, ni de més enre-re, no sé res de mi, ni què faig ací. Tampoc sóc de molts amics, ni tampoc hi ha gent que em cride l'atenció. O almenys això pensava...

Vaig conèixer una xiqueta l'altre dia, el seu nom és Anadla. Era menuda, a

penes tenia 7 anys. Tenia els ulls rodons i negres com els d'un conill. L'he vista les darreres setmanes asseguda en un banc enfront del riu mirant cap amunt i parlant sola. Sempre que isc a passejar a la plaça enfront del riu, ella està allí amb una llibreta escrivint sense parar... Vull saber què escriu, encara que amb 13 anys no hi ha molt per a escriure...

Simplement, perquè ella no anava al col·legi, però era una xiqueta molt llesta. L'altre dia passí per allí i estava amb el seu vestit blanc de sempre, mirava cap amunt i parlava sola. La curiositat m'aclaparava i m'hi vaig aproximar a ella.

- Hola! - m'hi vaig acostar per tal que no m'ignorara. Semblava que no em veia, seguia observant el cel. De sobte, va dir quelcom que em cridà l'atenció:

- Per què estàs ací? Per què no véns amb mi una estona?

No tenia idea de cap a qui es dirigia. Vaig agitar la meua mà cap al seu front i li vaig somriure.

- Ei!, em veus?

Va baixar la mirada i es va sorprendre quan em va vore. Era com si cap persona al món li haguera parlat abans. Sols em va dir:

- El meu nom és Anadla.

Em vaig seure al seu costat i mentre ella mirava cap amunt, jo vaig donar un cop d'ull al seu quadern. Hi havien coses estranyes escrites, «7de juliol» i «encara no s'acosta». No vaig considerar que fóra una data important i més encara quan aquest dia era 8 de juliol.

Després va començar a parlar cap al no-res, com si s'haguera oblidat de la meua presència. No creia que fóra bona idea preguntar-li del que parlava. Va ser llavors quan vaig anar més enllà i li vaig preguntar:

- I la teua mare?

- Treballa.

- Sí, però ella sap que ets ací a tothora?

- No, vinc ací quan ella no hi és.

Jo anava tots els dies per a assegurar-me què li passava. Ja ha passat molt de temps, ha passat l'estiu i ja estem a juliol de nou. Però este 6 de juliol és diferent. Anadla porta un vestit blanc amb gotes negres. Quan fa fred, porta unes mitges de llana color carn, botes altes i un abric negre de vestir. Quan fa calor, només porta un barret, unes sabatilles i un xicotet llaç. Hui Anadla vesteix de negre. Em sorprén i de nou m'hi adrece:

- Anadla, què fas?

- He de marxar. M'hi acompanyes?

- Sí. On?

Em parla d'un funeral. Em proposa que anem de la mà. No entenc res. Continua parlant sola.

- Arribem...-ho diu sospirant-.

A la fi, ho entenc tot. Les coses no passen per casualitat, diu la meua mare.

Ja fa molt de temps que la veig. És més no recorde no haver-la vist. Al cementeri, hi posava: 16/08/1998-07/07/2014, fill, germà i amic.

Anadla m'agafa la mà molt fort. Quan l'observe, ella plora desconsoladament. «Ara ho entenc tot, germane-

ta. Jo sempre estaré amb tu per a protegir-te i ajudar-te». L'abrace amb totes les meues forces, li eixugue les llàgrimes i li dic: «Et cuidaré sempre». L'acarone. Estic al cel.

Cuide la meua germana, m'alegre que pense en mi. Ella no està sola. Va tots els dies a la plaça. Està sola. Em somriu. Em deixa una rosa blava al banc i marxa amb un somriure d'orella a orella.

Vaig morir al Riu Segura, prop del banc on seu Anadla. Havia caigut del pont, cap a l'aigua freda. El riu tenia molta potència. Uns metres més enllà també va morir la meua iaia. Vaig viure un any, un any sense adonar-me'n.

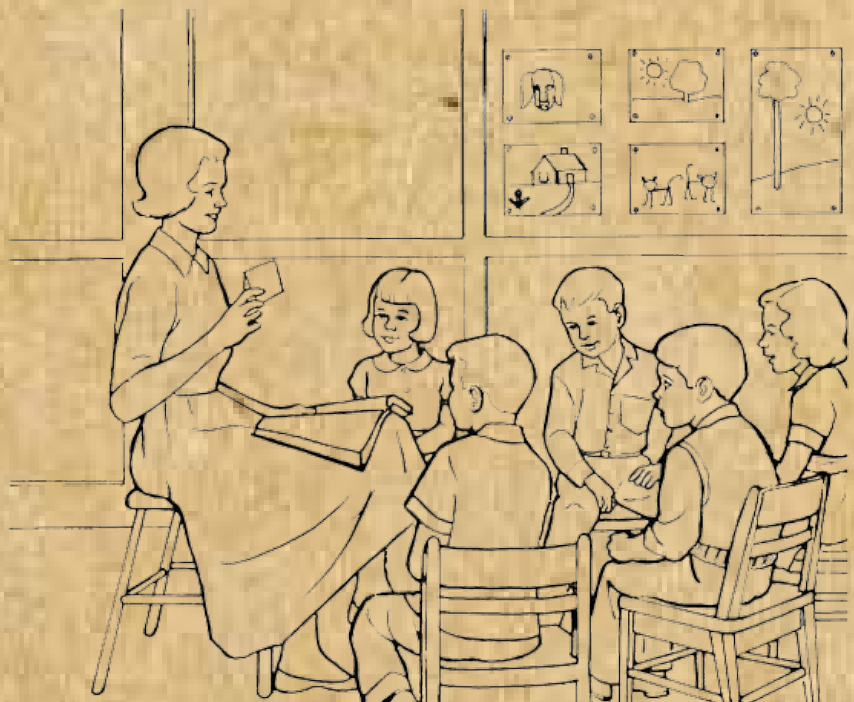
I per què els mestres sou així?

Autora: LOUBNA EL HOUZI (1r ESO A)

Em dic Paula, visc a Madrid amb els meus pares, m'agraden molt els animals i estudie a l'institut IES Sant Jaume. Us contaré un poc sobre la meua vida...

Sempre m'alce a les set del matí i vaig a l'institut, parle un poc amb les meues amigues i la mestra sempre em diu:
-Seu, per favor!

Sempre se m'oblida demanar permís per alçar-me. Així

que Eugènia, la mestra de matemàtiques, em diu:

- Ja m'estic enfadant! Seu ja!

- Ohhhh! Quina angúnia de mestres- dic jo en els meus pensaments.

Vaig a ma casa i li dic a ma mare:

- Mare meua, quin avorriment d'institut i no et dic ja els mestres, uff.

- Ai! Fillla meua! Que et penses que jo mai he estat a l'institut, o el teu pare o els teus mestres? Tots hem estat. Tu també algun dia seràs mestra o tindràs fills i ells també et diran que ets molt avorrida! Però el que vull que entengues és que si els mestres o jo alguna vegada et diguem alguna cosa és perquè apren- gues dels teus errors i en el futur sigues millor, com per exemple una científica, que ajude el món, o una mestra que ajude els xiquets a ser bons en la seua vida.

Així vaig entendre jo que els mestres fan tot el que poden per nosaltres.

La xiqueta americana

Autora: Carme Lorente (1r ESO C)

Era primavera. A l'escola, havia vingut una xiqueta nova, molt fosca que no parlava amb ningú, ni tan sols amb els professors. Una setmana després em va traure de classe la directora del col·legi per a dir-me una sorpresa...

Ella sabia que a mi m'agrada l'anglès, me explicà que la xiqueta nova era americana, no sabia parlar espanyol i per això no parlava amb ningú. Total que volia que jo parlara amb ella, que li traduiria les classes, els enunciats... i fins i tot QUE ANARA A SA CASA a donar-li classe. Vaig acceptar, ja que ma mare ja ho sabia, així que jo ja estava tranqui-la. Aquell dia jo

estava més nerviosa del normal, molt més, perquè a banda de tenir un examen, era el primer dia que jo anava a casa de la xiqueta (que es deia Maire). Per anar a sa casa ja va posar una mica de resistència, la

qual cosa a mi ja em va indicar que alguna cosa estranya passava... Quan per fi, després de que Maire s'haguera barallat amb tots el professors per no voler anar-se'n a casa, hi arribarem, vaig vore que sa casa era molt gran i a la vegada molt estranya. Ella no tancà la porta del jardí però sí la de la casa (i amb pany i clau!).

Quan entràrem a sa casa... Bé, em vaig quedar una mica decebuda perquè sí, la casa era molt gran però quasi totes les portes (anem a dir, per posar un nombre, el 90% de les portes) estaven tancades. I no sols amb pany i clau, no; també tenien fustes travessant-les. En canvi altres estaven obertes de bat a bat. Era molt estrany... Hi havia una que pareixia la d'un gos! Totes les 4 plantes igual...

Quan vam arribar a l'última planta hi havia una habitació diferent, una habitació amb la porta tancada però de manera normal... Maire em va assenyalar la porta per a que entrara sense dir una paraula. Només entrar ja estaven tots els llibres col·locats, aleshores vam començar a fer els deures tot normal fins que... Es va sentir un udol de gos! De sobte li va canviar la cara, com si estiguera retenint alguna cosa...

Li vaig preguntar què li passava. Ella va intentar controlar-se agafant-se el cap, però deu segons des-

près va esclatar, va udolar, va botar de la cadira i va començar a córrer per tota la casa entrant en aquelles habitacions buides, pixant com si fora un gos, rascant la fusta de les portes tancades i finalment entrà a aquella habitació que pareixia la d'un gos. Vaig anar corrent a la porta on, de sobte, vaig trobar unes ordres:

“Si estàs fora probablement siga perquè Maire ha esclatat per un udol”

Com si no fora la primera vegada!!

“Si es així l'únic que has de fer és anar a la seva habitació per l'ascensor, per anar més ràpid, i agafa la foto d'ella i son pare, també un tros de carn o pernil. Ves a la porta de l'habitació on es troba Maire, posa't en la porta amb les dues coses i sobre tot no crides a la policia o ho tornarà a fer”.

Ho vaig fer i efectivament funcionà. En adonar-se'n posà cara avergonyida i va dir:

- Did it happen again? (Ha passat altra vegada?)

Li vaig dir que sí, i per intentar canviar de conversa li vaig dir que perquè no parlàvem en castellà o valencià. Així ho férem i fins i tot ens animàrem, però en preguntar-li pel que havia passat, es va anar corrent. Tota estranyada em torní a ma casa.

Al dia següent, com és natural, vaig anar al col·legi. Maire no va vindre; tampoc estaven les arrapades de la seva taula. Li vaig preguntar a la directora per la xiqueta nova i ella em mirà estranyada com si no sabera del que estava parlant. Era com si mai haguera existit Maire ni el que m'havia passat fora real.

Una història comuna, escrita per una xica del muntó

Autora: Nerea San Ignacio Torito (1r FPB Adm.)

Sent realista i sincera, tot açò va començar quan m'importava més l'opinió dels altres que no la meua pròpia. Quan deixes de banda l'opinió sobre tu mateixa, els altres et controlen com a una titella. I és quan t'entra la inseguretat i els mil milions de pors.

Sempre que em pregunten a què li tinc por, conteste que a les formigues, però ningú s'ha adonat de que més de la mitat del món

està habitat per elles i si es posaren en contra del ser humà acabaríem morts. Totes eixes formigues representen els meus mil milions de pors i totes vénen a mi quan la inseguretat apareix. Totes van entrar de cop quan el que et vaig a contar començà.

Anava tot genial fins que se't va ocórrer aparèixer, vas desmuntar la meua vida al complet i vas acabar amb qualsevol record que em quedara. Graciós veritat?

Doncs "I jo seguisc sense saber, el per què les persones que més vull se'n van quan més les necessite, el per què dels cors trencats, el per què de la persones roïnes, el per què del no voler-me. Seguisc sense saber per què he de tindre una 38 de pantaló per a sentir-me volguda i no desplaçada, seguisc sense saber per què la gent critica sense conèixer i sense tindre el perquè de fer-ho; si em critiques, m'ho dius a mi i que la crítica siga constructiva. Seguisc sense saber per què vull tant als altres si a penes em vull a mi mateixa.

Perquè de vegades és bo canviar i prendre altres camins que potser mesos arrere o inclús anys no hauries pres però al cap i a la fi creus que serà el millor. Ara, després d'intentar canviar per a millorar davant

dels altres, me n'adone que sí, que també he de canviar per a ells, però més del 80% del canvi deu de ser per a mi, per a la meua felicitat. Perquè al cap i a la fi, qui estarà més amb tu que tu mateixa?.

Aquesta darrera frase sembla un embolic, però és el millor exemple que et puc donar. Este procés de canvi no cal que te'l prengues com que cal complir-ho com més prompte millor, no; dona't el teu temps. Sobretot adonat de com eres, i de les errades que comets per a no tornar-les a fer. Poc a poc canviaràs com fas el teu camí.

La vida és un llarg camí amb milers d'obstacles amb els que entropessaràs; de vegades cauràs i t'alçaràs i altres vegades no arribaràs a caure, aprendràs a donar les gracies per que sí.

Per demostrar-me que la distància impedeix un bes però no un sentiment.

Per ensenyar-me a voler d'una forma inimaginable.

Gràcies per alegrar-me tots i cada un dels meus dies.

Per traure'm un somriure quan més ho necessite.

Per tindre la capacitat de fer-me oblidar tot i fer-me sentir única i especial.

Gràcies per no jutjar-me i per apostar per mi, a pesar que el camí no és fàcil. Gràcies per ser la meua més preciosa casualitat.

Per aparèixer en la meua vida i per quedar-te en ella.

Per ser el meu company de vida.

Podria seguir així hores i hores, per a finalment acabar amb les meues paraules favorites quan ixen de la teua boca, " Et vuic".

I quan em pregunten què sent, dic que és un cúmul d'emocions que no pots arribar a imaginar, és veure un missatge teu i córrer a llegir-lo, és tindre la necessitat de saber de tu cada dos per tres, és veure't a través d'una pantalla i quedar-me amb cara de panoli, és veure't somriure i el zoo comença a despertar i a reviure, és tindre't al meu costat i que el meu cor palpege a una velocitat que mai vaig poder arribar a imaginar que ho fera, és besar-te i perdre l'alè, i el cap.

Eixes abraçades que em donen vida, agafar-te de la mà en qualsevol lloc, l'assentar-me i posar les meues cames damunt de les teues, caminar i topar-me amb la teua mà, eixa sensació... és la millor.

Que entre bes i bes, un Et vull o un somriure, que només mirant-nos sabem el que som l'un per a l'altre. Jo no sé què fer quan somrius, sent que el meu cor es va a parar; ja no puc dormir si no és abraçada a tu, ja no puc estar sense els teus besos de bona nit, de bon dia, ja no puc estar sense tu... Sent que m'estic enamorant, i volia escriure't...

Vas aparèixer, i jo no m'ho esperava per a res, però vas canviar la meua vida per complet, de gris a qualsevol color que no fóra aquell, has fet que la meua bogeria es duplique, que el meu somriure es triplique i que les meues ganes de viure romanguen ací i en eixe mateix moment vaig saber que ni discussions, ni favedes anaven a separar-nos, perquè si des d'ací ja et vull imagina't quan et tinga a escassos centímetres, et voldré amb mi per a tota la meua vida.

Perquè em fas veure que tot amb un somriure es fa més amè, traus el meu somriure de panoli i se'm queda la mateixa cara, la mateixa que se li queda a una xiqueta menuda quan el xiquet que li agrada li fa una besada en la galta o quan sense voler freguen les seues mans en voler agafar el mateix color per a pintar.

No sé si és demanar molt voler besar-te cada vegada que em vinga en gana, masegar-te la cara cada vegada que somrius, eixe punyeter somriure que fa que se'm rebolique tot, abraçar-te fort cada vegada que no tingues ganes de seguir i ser el motiu pel qual ho faces, cantant encara que ho faça fatal, escoltar la teua respiració, els batecs del teu cor, la teua veu de prop.

Fer-te riure fins que no pugues mes, dormir abraçada a tu, veure pel·lícules de por encara que les odie, només per a tindre l'escuca i amagar la meua cara en el teu coll, besar-te fins que perdes el trellat. Si em fas somriure com una panoli, com una panoli enamorada, imagina't quan ho faça, només imagina'ns camí-

nant junts de la mà per qualsevol lloc, anar a sopar al burger, menjar qualsevol cosa i que siga el millor només per estar al teu costat, besar-te cada vegada que vullga, amagar els somriures en el teu coll, imagina't despertant al costat d'una lletja com jo, només imagina-t'ho, imagina'ns junts, fins que diguem el contrari.

vull ser la persona que t'agrada moltíssim, que veges els meus ulls i que penses que són els més bonics, vull besar i mossegar els teus llavis fins a fer-te sospirar, vull veure les teues ulleres i enamorar-me dels teus ulls, vull mirar-te i enamorar-me dia a dia de tu.

vull veure't somriure i escoltar la rialla tan bonica que tens, vull que em digues t'odie acompanyat d'una rialla cada vegada que quelcom et moleste, vull que les meues mans s'enreden en el teu coll quan et bese mentre m'acaricies la galta amb la teua altra mà en la meua cintura, besar el teu coll i mossegar-ho fins que perdes la raó, vull cada cosa teua.

Però de vegades no tot és bonic, no tot el que llueix és or, de vegades la persona que menys t'ho esperes és qui et pot decebre de tal forma que et perds, no saps que dir ni que fer... Crec que després de tot només queda agrair el que hages curat cada ferida meua en el seu moment... Gràcies per besar cada complex, per aguantar cada rebot, per voler-me sense tindre perquè, per donar-me tot de tu, per ser part de la meua vida estos dos mesos, per subjectar-me fort perquè no caiga, per abraçar-me a les nits.

Gràcies per besar-me amb el cor, i voler-me, pels besos d'esquimal acompanyats d'un somriure, pels besos en el nas, pels mossos tan dolorosos que tant trobaré a faltar, per cada bes, gràcies per haver sigut el primer, i per haver-me ensenyat a amar de la forma en què ho faig, per passejar amb mi de la mà, per besar-me en els carrerons. Gràcies per menjar amb mi les millors galetes del món (promet recordar-me de tu cada vegada que en menje). Gràcies per cantar-me encara que ho faces fatal.

Només vull que et cuides, que et cuides tant com ho he fet jo, que per a mi has sigut el primer, el meu primer amor i això no s'oblida.

Et desitge el millor, encara que hui te'n vages sense mi, espere que tingues una bona vida, sabent que a partir d'ara no seré part d'ella. I espere que trobes a algú que et faça bé, i que t'ompliga tots els buits. De cor, espere que sempre hi haja un somriure en el teu rostre, perquè el teu somriure és i serà un raig de llum que il·lumina altres vides; com la meua, en el seu moment. Això de nosaltres va ser una història fugaç, encara que sincerament haguera preferit que fora eterna. Gràcies a vos vaig saber el que era voler a algú massa ràpid, sense la necessitat d'estar sempre prop. I a pesar que hages deixat de voler romandre ací, amb mi, estic feliç per haver-te disfrutat un poc. M'haguera encantat ser part de tots els teus somnis, de les teues històries, de les teues anècdotes, però no es va poder, i no es podrà. Així que adéu, espere que sempre em recordes amb un somriure.

Dia u sense tu:

Et trobe tant a faltar, que en el rellotge encara és ahir.

Dia dos sense tu:

No isc del llit, encara estàs amb mi, encara que siga en els meus mal somnis.

Dia tres sense tu:

No crides i tot, les cançons, el meu llit, la pena, el meu pit, el teu nom, el meu nom amb el teu, les teues fotos, els meus trossos, les nostres restes... comunica.

Dia quatre sense tu:

Em vas abandonar a les tres en punt. El rellotge porta quatre dies marcant les tres i cinc.

Dia cinc sense tu:

La teua absència esclafant el meu cor.

Dia sis sense tu:

Hui només he plorat escoltant Pablo Alborán

Dia set sense tu:

Ma mare m'ha besat les ulleres i he eixit del taüt que

és el meu llit sense tu, deixant al costat del coixí una nota de resurrecció.

Dia huit sense tu:

M'he anat a fer un passeig a la platja, ha plogut com si li hagueren trencat el cor al cel i he comprés que ú és d'on plora, però sempre voldrà anar on riu.

Dia nou sense tu:

No t'oblides, però hui he tornat a riure novament i he sentit un alè reconfortant en obrir la finestra, com si l'aire agranara els fantasmes del meu sòl.

Dia deu sense tu:

He deixat de fugir perquè m'he adonat que sóc l'única que em segueix. El teu record tampoc, s'ha quedat arre-re. Crec que m'acoste a la meta.

Dia onze sense tu:

M'he oblidat de que t'estava oblidant i t'he oblidat.

Dia dotze sense tu:

He conegut a algú, sóc jo. Vaig a donar-me una oportunitat.

Ja ha passat un any. Un any replet de veritats punxants i a mitges. Un any en què no he aconseguit oblidar-te. Un any difícil, efímer, tan efímer com el bes que mai ens vam donar a la llum de la lluna.

Com les vegades en què somiava amb tu i despertava amb una il·lusió més i una llàgrima menys. Perquè em feies feliç. No sé si vaig arribar a il·lusionar-me massa, o si potser tot el que una vegada vaig pensar que podíem arribar a ser era possible, però no era este el moment.

La meua ment i el meu cor es troben en un debat, en el que clarament hi ha empat.

La meua ment, que no para de pensar-te, el meu cor, que es bolca quan et veu i, encara que tu no ho escoltes, et murmura tant que et vol, a la llunyania, quan la teua figura es difumina en l'horitzó i les meues llàgrimes la veuen més borrosa del que ja està.

Cada vegada que et veig no m'ixen les paraules, em costa parlar i mínimament pensar amb claredat. Intente no pensar en tot el dany que em vas fer, en tots els mals records i intente centrar-me en tots els bons mo-

ments i en com era i és de bonic el teu somriure, que al contrari que la bellesa, serà enlluernant el teu rostre durant molts més anys.

El teu físic no et feia especial, ja que tu forma de ser per a mi ja em feia sentir la persona més afortunada del món, i a tu t'afavoria més que qualsevol estereotip de bellesa.

Creu-me si et dic que no vas ser un més, encara que molta gent ho va arribar a pensar, ja que a penes parles de tu en públic i cada vegada que algú diu el teu nom canvi de tema, evitant parlar de tu, perquè amor, no t'ho prengues a mal però vull oblidar-te. El problema és que quan més ho intente, més retrocedisc en l'escala imaginària que ha fet el meu cap per oblidar-se de tu.

Et pense, massa, per al meu gust, ja que tot el que hauria d'haver-te dit està aquí, en el meu cap, desitjant soltar-t'ho cada vegada que et veig, però, com no ho aconseguix es desfoga en frases i textos que es relacionen en una sola persona: Tu.

Patinaje sobre hielo y *spinning* con el Departamento de Educación Física

Activitats esportives fora de l'horari lectiu

El departament d'educació física fomenta la pràctica d'activitats extraescolars ludico-esportives. Vam començar amb 9 alumnes i en l'actualitat comptem amb uns 30 alumnes que tots els dijous de 14h a 15h gaudim de la pràctica esportiva.

departamento de Artes Plásticas algunos trabajos

Hiperrealismo
Souhaila El Ouardi (4º ESO)

Trabajo llamado "Cadáver Exquisito"
(4º ESO)

Siham Darbali
(3º ESO)

exposición Sorolla en nuestra cantina

Recorrido de arte urbano y grafitis en el centro de Valencia

Participan en la visita alumnos de 4º de ESO y 1º de Bachillerato acompañados por Sabina Requena y Azucena Tejado

Alue sancta parens
cuncta precepta re-
gent qui celum ter-
ram q̄s regit in secula seculorum

ngo dei genitrix quem totus

Semana Cultural

Las actividades de la semana cultural de este curso han girado en su mayoría alrededor de la Edad Media. Distribuidas en dos días, el martes 27 de julio se realizaron talleres de diversa temática, mientras que al día siguiente tuvo lugar nuestra ya clásica yincana

Talleres

crêpes

marcapáginas

pelí

anques

Filigranas

cula

body combat

Diálogo S

El sabor de las especias ha sido un pretexto para hacer un taller con el alumnado de 3º y 4º ESO, nos ha servido para repasar un poquito la época medieval, pesar, sopesar, conocer y reconocer las especias que, no sólo en la Edad Media, sino también en la actualidad, son un aromático recurso en tantos de nuestros platos. Las especias ya habían descritas por Herodoto los griegos ya mencionaban la canela, el cardamomo y el estrellado entre otras.

Las especias, el lujo y el refinamiento de la cocina medieval eran moneda de cambio. Venían de lejos, del medio y del Oriente, como signo de riqueza y su papel era más social que gastronómico. También se utilizaban como condimento para aromatizar

ando con las especias

emana cultural aromalizada

carnes no siempre frescas de lo estamentos sociales menos pudientes: el campesinado.

Toda despensa debe contar con: jengibre, canela, clavo, pimienta redonda, pimienta larga, azafrán, nuez moscada, laurel, comino, perejil, pimentón...

A las especias se les atribuían en la Edad Media puntuales y diferenciadas virtudes medicinales y digestivas.

El alumnado se ha familiarizado con ellas, las ha pesado en una pequeñita báscula y ha descubierto la magia de sus aromas exquisitos. Terminada la experiencia han saboreado un vaso de leche con cacao y un toque de canela, rica en vitamina C, calcio, potasio y fósforo. No olvidemos que todo esfuerzo es merecedor de una recompensa.

Jincana

Ganadores primer turno

La jincana de este curso ha estado compuesta por las doce pruebas que han propuesto los diferentes departamentos. Cada grupo disponía de un máximo de ocho minutos para la superación de cada una. Al final, solo podía ganar el equipo que consiguiera pasar el mayor

número de retos en el menor tiempo posible. Para facilitar la participación de todos nuestros alumnos, el juego se ha llevado a cabo en dos turnos. En el primero han participado los alumnos 1º de ESO, 2º de ESO, y 1º de FPB. El segundo turno se ha reservado para 3º de ESO, 4º de ESO, 2º de FPB, 1º de Bachillerato, y Ciclos Formativos. En la página siguiente encontrarás algunas imágenes de las diferentes y variadas pruebas.

Ganadores segundo turno

pruebas yincana

1.- Encuentra tu libro
(Filosofía)

2.- Torneo tecnológico
(Tecnología)

3.- Salto sin red
(Admón. Empresas)

4.- Lanzamiento medieval
(Ed. Física)

5.- Escritura medieval
(Latín y Griego)

6.- Le français, c'est facile
(Francés)

7.- Pasapalabra
(Castellano/Inglés/Valenciano)

8.- Desafío feudal
(Geografía e historia)

9.- Puzle medieval
(Cc. Naturales y Artes plásticas)

10.- Estamos en problemas...
(Matemáticas)

11.- Reto de programación
(Informática)

12.- Rincón de F y Q
(Física y Química)

Cada primavera se celebran en Sagunto los *Ludi Saguntini* que, además de ofrecernos la posibilidad de participar en muy variados talleres sobre la antigüedad clásica, permiten que los alumnos puedan disfrutar de la representación de clásicos

teatrales de autores griegos y romanos. Este curso hemos optado por acudir a *Las*

Suplicantes, tragedia del ateniense Esquilo, uno de los tres grandes cultivadores del género junto a Sófocles y Eurípides.

Las previsiones meteorológicas durante el fin de semana previo no auguraban nada bueno, anunciando para el lunes un porcentaje alto de probabilidades de lluvia hasta las 12 del medio día, momento

Ludi Saguntini

Presenciamos *Las Suplicantes* de Esquilo en el teatro romano de Sagunto con nuestros alumnos de Latín, Griego y Literatura Universal

en que estaba previsto el inicio de la representación. Salimos de Torrent en Metro con algo de lluvia. En Valencia, donde tomamos un tren de cercanías, el sol se dejaba ver entre las nubes. Pero, conforme nos acercábamos a nuestro destino, el cielo se mostraba más oscuro, hasta el punto de que en Sagunto nos recibió igualmente una ligera lluvia. Con la esperan-

za de que la situación mejorara almorzamos en la plaza Cronista Chabret, en la que se desarrollaban algunos de los talleres.

En el momento de acceder al recinto, un teatro romano del s. I d.C. construido en la ladera del cerro donde se alza el imponente castillo, la lluvia había cesado e incluso, cuando el sol se asomaba entre las nubes, lo hacía con fuerza. No obstante, la prudencia de los organizadores aconsejó renunciar a la megafonía. Pese a este detalle, y gracias a la espléndida acústica

de estos edificios, los actores consiguieron hacerse oír suficientemente, de manera que el público, en especial el que conocía la historia, pudo seguir la trama sin dificultad. Por desgracia, las danzas del coro quedaron desvirtuadas por la ausencia de acompañamiento musical.

Las suplicantes, que debió de representarse por primera vez en torno al 463 a.C., narra, *grosso modo*, la huida de Egipto de las cincuenta hijas de Dánao, tras haber rechazado el matrimonio que pretendía imponerle su tío con sus cincuenta hijos. En la ciudad griega de Argos, de donde provenía originariamente su estirpe, consiguieron la hospitalidad del rey. En la introducción que precedió a la representación se hizo hincapié

en el hecho de que, aun siglos después, se pueden hacer lecturas modernas que mantienen la vigencia de la obra en la actualidad, toda vez que se nos presenta a unas mujeres que reivindican su derecho a gobernar sus vidas y que, además, se ven en la necesidad de emigrar a otra tierra como tantos refugiados hoy en tantas partes del mundo.

Día del libro

El programa de actividades comenzó a desarrollarse durante el patio con una *fireta*, organizada frente al gimnasio por el Departamento de Valenciano y los profesores encargados de nuestra biblioteca, que además expusieron las últimas adquisiciones. Después del patio los alumnos de 1º y 2º de ESO asistieron en el Salón de Actos a un cuentacuentos. En el mismo lugar se pro-

cedió a la lectura por parte de algunos de nuestros alumnos de una selección de fragmentos de diferentes autores. También se leyeron las mejores composiciones presentadas al concurso de microrrelatos convocado para la ocasión. Hubo entrega de pre-

mios para los ganadores de este pequeño certamen literario, así como también para los autores de las mejores imágenes presentadas al concurso de fotografía del día de la mujer.

premiados

Microrrelatos

1º ESO - Castellano

- 1º) Verdades y mentiras (Aicha Zellit, Sergio Muñoz Moratalla, Fatin El-Jaaiti)
- 2º) El dinosaurio pesado (Álex Nica, Nicole Alvarado, Miguel Ángel Hilario)
- 3º) Castigado por un sueño (Daniel Yohann, Israel Guzmán, Jorge Retamino)

1º ESO - Valenciano

- 1º) La rosa verda (Félix González)
- 2º) L'invisible Tonet (Jairo Bravo)
- 3º) El senyor Nardo el Ceba (David Jadan)

2º ESO/FPB - Castellano

- 1º) La mujer que amé se ha

convertido en fantasma (Mohamed Sidibe)

- 2º) Passi Sánchez, la mujer que se hacía pasar por profesora (Daniela Neamtu)
- 3º) Gafas para ver verdades (Sara Pérez)

2º ESO/FPB - Valenciano

- 1º) Obituari (Bianca Burada)
- 2º) L'express (Lola Laserna)
- 3º) Prescripció facultativa (Pilar Torres)

Fotografía

- 1º) ¡No hay barreras! (Juan Muñoz, Trinidad Santiago)

1r premio fotografía

Visita cultural a Valencia

Aurora Ordoño y Merche Sánchez realizan un recorrido por Valencia con sus alumnos de 2º de Bachillerato de Arte y Geografía, que incluye el Museo San Pío V, las Torres de Serrano, el Palau de la Generalitat y la Plaza de la Virgen

Actividades del Departamento de Valenciano

Blanca Europa (Atarazanas de Valencia)

Recital poético en nuestro ce

Visita a la Facultad de Química (UV)

Museo del Arroz (Valencia)

Propostes per als Objectius de Desenvolupament Sostenible

Seguint la tradició d'altres cursos, l'IES Serra Perenxisa és centre de referència en quant a la col·laboració en els projectes estudiantils que plantegen propostes per a fer possibles l'acompliment dels 17 objectius de desenvolupament sostenible (ODS). L'esmentada activitat es desplega en cinc sessions, dues de les quals les imparteix un monitor especialitzat en la matèria, i les altres dues les imparteixen els tutors de centre seguint les recomanacions de la Conselleria d'Educació. Al final de l'activitat, els alumnes de cadascun dels centres participants han d'exposar els objectius sostenibles que a la seua localitat ajudarien a fer possible els 17 objectius fixats al calendari per al 2030. Els alumnes de 4rt de l'ESO n'iniciaren la tasca molt entusiasmats des dels inicis. Al llarg de les cinc sessions cercaren quines eren les actituds que ells i el conjunt de la població podien adoptar a fi de millorar-ne el medi ambient. Per a ells, era una qüestió inquietant perquè es van conscienciar dels perills en què ens podem veure si no aturem el curs que estan prenent les empreses, els governants i les persones amb el nostre món. Llavors els alumnes de 4rt de

l'ESO en suggeriren cinc propostes que van ser acceptades d'immediat per l'organització:

1. Fer que totes les persones adquiresquen un compromís amb els límits biofísics del planeta i poder frenar el canvi climàtic.
2. Instal·lar línies ferroviàries en llocs on no existeixen i fer-les accessibles econòmicament a totes les persones.

3. Promoure una agricultura sostenible i protegir els mars de les escombreries.
  4. Garantir la disposició sostenible de l'aigua i els sanejaments.
  5. Aconseguir que els llocs amb hores de molt de sol tinguen plaques solars gratuïtes.
  6. Fer que tothom produeisca i consumeisca de manera sostenible. De manera que convertesquen el nostre habitatge en un lloc segur i estable.
  7. Potenciar-ne l'ús dels mitjans de transport públic amb l'abaratiment del cost dels trens, autobusos i de l'adquisició dels cotxes híbrids.
  8. Protegir, restablir i promoure l'ús sostenible dels boscos i dels ecosistemes terrestres per tal de lluitar contra la desertificació: per cada arbre que es talle, que se'n plante un altre.
- El 21 de novembre férem una eixida al Centre Cultural de Mislata on els portaveus del grup (Óscar Bonilla i Susi El Ouardi) van expressar davant dels companys d'altres centres, dels professors, dels Regidors d'Educació de les diverses localitats participants i dels representants polítics del Govern Valencià els suggeriments anteriorment descrits. Tot plegat ens ha servit a tots com una lliçó d'aprenentatge per a viure pensant en els més fràgils, defenent els drets comuns i exigint dels governants que n'instauen els mecanismes oportuns. Els nostres alumnes són el futur i es mereixen un planeta millor.

monòleg ple d'ironia i humor sobre les diferents maneres de viure aquesta data

feliç Sant Valentí! (...o no)

Estic farta del mateix tema, de veritat, molt farta. Aquest és el típic dia que es divideix en tres grups de gent: els que suposadament són feliços que solten els típics comentaris com: Que guai!! Que bé!! M'encanta!! Què em pose esta nit per a triomfar? Què em regalarà? Espere que no siga la típica caixa de bombons barata del Mercadona. També esta l'altre grup de persones amargades que se senten inferiors o poca cosa i que solten comentaris del tipus de: estic cansat d'estar sempre sol!! Potser no meresc algú al meu costat? O tots acompanyats i jo ací sola en el meu pis morta del fàstic!! Quin fàstic de vida!! I finalment esta el grup de persones a qui importa una merda tot el tema i que es passa el dia ficat en les xarxes socials vomitant l'excés d'amor que pareix que sobra aquest dia (Sincerament jo m'incloc en este grup de gent) .Sí, senyors! Estic parlant de Sant Valentí! El dia dels Enamorats!! Un dia especial inventat per El Corte Inglés per a les persones patètiques consumistes, és a dir, per a nosaltres! A veure, a veure, no m'interpreteu de mala manera.

Jo no estic en contra de l'amor ni de bon tros, però em pareix realment trist que existisca gent tan summament subnormal i patètica que espera este dia per a demostrar l'amor que sent. Potser l'amor només el sents eixe dia? Si és així, tens un problema amic. A veure, que mai ve malament un regallet, però "joder", un any té 365 dies i a tu només t'abellix regalar un 14 de febrer, perquè vaja casualitat! L' amor es demostra tots els dies, patètic! . Al segon grup m'agradaria fer-vos una pregunta: com espereu que vos estimen si ni tan sols vos estimeu a vosaltres mateixos? Pregunte. En comptes d'anar per la vida comptant les vostres misèries, comenceu a voler-vos a vosaltres mateixos, creieu-me, és la millor solució. Quan un aprén a estimar-se no necessita de ningú més ni un 14 de febrer ni un 27 de maig. I per al tercer grup (en el qual m'incloc) tanqueu la boca, que un dia vos engolireu una mosca de tant estar amb el mòbil. I amb açò finalitze el meu patètic monòleg amb fracassats intents de fer-vos riure. Moltes gràcies!

Samah Zeriouh

Carme Lorente

My robot is called Marie and she is very very small because she's a pocket robot! She doesn't clean my room or do my homework. That responsibility is mine! she just helps me with my organisation, with capital letters and with the grammar in general she helps me with my room too, but just helps, she just talks in English and she is my friend

Pedro José García

Hi / I'm a robot Jason, I'll always help you, I'll make you food, I'll make you dinner, I'll be with you, I'll do your homework and I'll give you a lot of money.

My robot's name is Firula's

He is short and very clever, he's a hard worker. Firula's does my homework on Mondays and at seven o'clock.

He cleans my room, cooks dinner and we then walk the dog.

My favourite robot.

Sergio

My favourite robot's name is Rodney, he does all my tasks.

1. Does my homework.
2. Cooks the dinner.
3. cleans my room.
4. Washes the dishes.

It is tall and blue.
he has got six arms and hands. He is the best!

Sergio Muñoz

Saher Intiaz

My robot

He is very

He cleans

He helps

He is

His eyes

He cleans

He is

Today He

My Rob

My favourite robot

Trabajos de inglés de
alumnos de 1º de ESO C

David Jadan

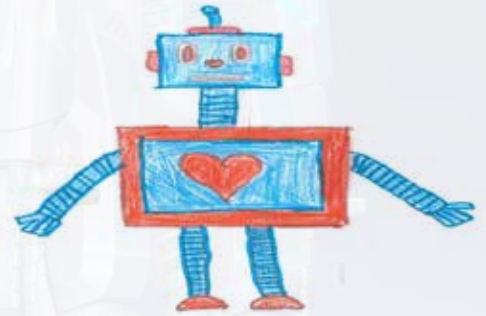
My robot is orange it is also tall. He can also multiply money, he is always happy. He cleans my room every day.

erea Tena

My robot is tall and very clever, he's friendly and hard-worker. He has got a heart in the body. He helps me to do my homework, he also cleans my room and cooks the dinner, he does sport and walks the dog. My robot's name is Redbot

Victoria Moreno

is a very good friend.
ry nice.
my room on Sunday at 9 o'clock.
me to do my homework.
very tall.
s are very beautiful.
the house
a very good cook.
e makes my bed
ot's name is Redbot.

Fatim El-Jaaiti

His Name is Andres
My favourite robot cooks the dinner, the breakfast and the lunch.
It's 1.78m tall and weighs 40 kg.
He does my homework and plays with me.
My Robot is so funny and clever.
He also helps me to do homework tasks.

Las Tres Moiras

<https://crislli.wordpress.com/>

Os recomendamos el blog de aula de Cristina Lliso, nuestra profesora de griego y cultura clásica. A continuación puedes leer una de las entradas de este curso

El planetario se viste a la romana

Según los estudios pedagógicos, no hay mejor manera de aprender que haciendo y construyendo nuestro propio aprendizaje y conocimiento. Por ello, los alumnos de 1º y 3º de Cultura Clásica del IES Serra Perenxisa

han estado trabajando de manera cooperativa en el diseño de un planetario, un planetario bañado de personajes mitológicos con sus entretenidas historias. ¿Y qué mejor manera de unir clasicismo y tecnología, antigüedad y tiempos modernos? El estudio de la Cultura Clásica no tiene por qué estar asociado a conceptos encorsetados y de antaño que no tienen correspondencia en el presente, sino que es la herramienta para aprender desde una mirada crítica el comportamiento de nuestra sociedad. Nos permite viajar de concepto en concepto, de pensamiento en pen-

samiento y crear mundos en los que diferentes posturas y creencias se dan la mano.

La Cultura Clásica no es más que el vehículo de aprendizaje de grandes pensamientos y de herramientas tan bien consideradas como modernas. Así, nuestro proyecto trataba de unir el mundo grecorromano con todo aquello que motiva y atrae a nuestro alumnado.

En más de una ocasión has visto, incluso escaneado, un código QR, pero ¿alguna vez has diseñado tu propio código QR? ¿Los alumnos

de Cultura Clásica ya lo han conseguido! En primer lugar, debían investigar sobre los personajes mitológicos que se escondían tras los planetas y el Sol, para más tarde confeccionar el código con la información seleccionada y que recogía el día de la semana que representaba el planeta, el día de la semana en lengua latina, la descripción del dios o diosa y sus atributos representativos. A cada QR le acompañaba la imagen representativa del personaje mitológico y el planeta o estrella al que daba nombre.

Solo reproducimos el principio de los artículos. Si quieres leerlos completos y ver todas las fotos visita el blog

¡Divinas y arquitectas!
¡Atenea, aquí estamos!

Las alumnas de 2º ESO de Cultura Clásica del

IES Serra Perenxisa han trabajado la arquitectura griega a partir del diseño de la fachada del Partenón. ¿Metopa? ¿Acrótera? ¿Friso? ¿Triglifo?

Misión: somos niñas griegas y vamos a la escuela... ¡De incógnito!

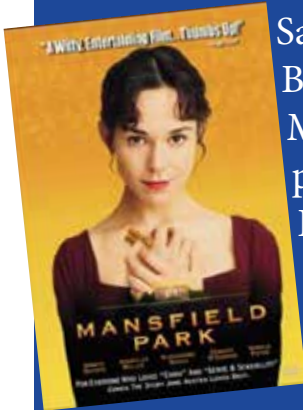
otras entradas en Las Tres Moiras

nito!

Siguiendo la metodología del Aprendizaje Basado en Proyectos, esta vez las alumnas de 2º ESO de Cultura Clásica tienen una misión importante... Sus madres y nodrizas no deben enterarse de...

DE CINE

Samah Zeriuoh (1º Bach.)

Mansfield Park és una pel·lícula dirigida per Patricia Rozema amb Frances O'Connor, Embeth Davidtz, Alessandro Nivola...

Es va estrenar l'any 2000 i està basada en una novel·la de Jane Austen. SINOPSIS: Mansfield Park Fanny Price és una filla entre molts més de la família Price. La seva vida dóna un canvi radical quan els seus oncles l'acullen, als seus deu anys, en la seva mansió de Mansfield Park, traient-la i allunyant-la d'una vida de fam i de necessitats. A la seva arribada a Mansfield Park, la seva imaginació i el seu ímpetu posen rumb a una altra dimensió, on descobreix el món i la realitat que li rodeja. En la mansió se la tracta com un ser inferior al pertànyer a una família pobra i sense distinció, excepte per part del seu cosí Edmund Bertram, del qual està bojament enamorada. Fanny s'enfronta al Sr. Thomas i no permet que l'obligue a casar-se amb Henry Crawford i fins a l'últim moment lluita pel seu amor per Edmund."

Alexandra Vasilache (1º Bach.) Kingdom of Heaven is a film directed by Ridley Scott, starring Orlando Bloom, Liam Neeson and Eva Green. It tells the story of Balian, a blacksmith, whose life is going to change completely when he discovers that he is the son of the Baron

Godfrey of Ibelin.

Balian will have to join his father in a journey until they arrive to their destination, Jerusalem. Godfrey dies by a wound made by an arrow, and Balian will have to continue the journey to the Holy Land without his father.

As the journey continues Balian is the only survivor left and he will make it to the Holy Land with the help of a Muslim servant, who is later known as the chancellor of Saladin. As Balian is the successor of his father, he will have to serve the king of Jerusalem. He then becomes one of the most heroic knights and falls in love with the king's sister.

The battles of the film are really spectacular and the story is really entertaining. It isn't that realistic sometimes because the principal character seems too perfect, but the whole film makes everything seem realistic even though it's not. If you like this type of films you'll surely enjoy it very much, as it has action but also love. It's a great entertainment and it's worth seeing because of the amazing actors. I recommend it.

Premio en el IV Concurso “Comprender la Societat amb Ciències Socials”

Los alumnos de 2º de Bachillerato que cursan la materia de Psicología han resultado galardonados en el certamen convocado por la Facultad de Ciencias Sociales de la Universidad de Valencia. Les damos la enhorabuena tanto a ellos así como a Azucena Tejado, profesora del Depto. de Filosofía, que se ha encargado de la no siempre fácil tarea de dirigir su trabajo.

El pasado 18 de mayo se celebró la entrega de premios en el Salón de Actos de la facultad organizadora y se llevó a cabo la exposición tanto de trabajos premiados

como de los que no lo fueron. Según se publicó en la convocatoria, el premio consiste en un máximo de 700€ en material informático, audiovisual o bibliográfico para el centro, así como la cantidad de 300€ para cada grupo premiado.

Trobada d'Escoles en Valencià

XXXI edició de la Trobada d'Escoles en Valencià

El passat 19 de maig vam celebrar en Torrent la trobada d'escoles en valencià, promoguda per l'*Escola Valenciana - Federació d'Associacions per la Llengua (FEV)*.

L'entitat, que promou la normalització lingüística del valencià especialment en el sistema educatiu, convoca anualment entorn de 20 trobades comarcals. Aquest curs ens ha correspost l'orgull de tornar exercir d'amfitrions després que ho fórem fa 20 anys. La cercavila va partir de dos punts de concentració, un en el CEIP Federico Maicas, i el que ens corres-

ponia al nostre centre entre altres, en la plaça de la Torre. Embolicats en un ambient festiu vam recórrer els carrers de Torrent professors, famílies, alumnes... Vam entrar en una abarrotada Plaça Unió Musical de Torrent (la plaça del metre) entre la música i el soroll de la megafonia que anava rebent als diferents centres que feien l'entrada.

Es va tancar un tram de l'avinguda per a la realització de tallers per part dels diferents centres. En el nostre espai vam distingir dos parts: una en què els més menuts podien fer una manualitat, i una altra per a donar a conèixer els nostres Cicles Formatius d'informàtica. Al llarg de tota la vesprada no vam parar d'atendre molt gustosament a tot el que va voler apropar-se.

Sala de Profesores

Jubilación de nuestra compañera Ángeles Iborra

Una despedida no tiene por qué ser triste. Y no es porque no vayamos a echar de menos a nuestra compañera y amiga, sino porque compartimos su alegría por el merecido retiro profesional, después de tantos años de trabajo bien hecho. Sin duda que esta profesión reporta muchas satisfacciones, especialmente para quien la ejerce por vocación, pero ni es un camino de rosas ni está exenta de sinsabores. Dejas atrás

claustros, interminables sesiones de evaluación, informes, tutorías a veces muy complicadas (me viene a la mente más de una), etc., para poder dedicarte a la familia y a ti misma. Te deseamos la mejor de las suertes en esta nueva etapa de tu vida.

Sesiones de yoga

Un grupo de profesores ha comenzado a reunirse los miércoles para beneficiarse de la práctica del yoga. Las sesiones están dirigidas por Sonia Ramos, que además de profesora de matemáticas también es monitora titulada en esta disciplina.

Profesores

Amigo invisible y “picaeta” de Navidad

Para despedirnos después del primer trimestre antes de disfrutar de un merecidísimo descanso, los profesores participantes en “el amigo invisible” recibieron sus regalos anónimos, y disfrutamos todos juntos de una estu-penda “picaeta” en la cantina de Eduardo.

Manifestamos nuestro rechazo por el fallo judicial en el caso de “la manada”

El día anterior se produjeron multitudinarias concentraciones en muchos municipios del país tras conocerse la condena por abusos y no por violación al grupo de jóvenes conocido como “la manada”. También nosotros hemos querido solidarizarnos con la víctima de la brutal agresión.

HASTA PRONTO

Al comienzo de esta revista hablábamos precisamente de las no pocas caras nuevas en nuestro claustro. En los últimos cursos muchos compañeros han dejado el centro bien por jubilación, bien por cambio de destino, aunque su puesto lo han cubierto nuevos profesores que no han tardado nada en adaptarse a nuestro instituto. Para el curso que viene ya no podremos contar con tres compañeros que continuarán con su labor docente en sus nuevos centros escolares, más próximos a sus respectivos domicilios. Mucha suerte y no dudéis en venir a visitarnos.

Merche Sánchez

Laura Juliá

Sergio García

